Torsdag 4 september 2008

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utfärda mer bestämda rekommendationer i fråga om fleråriga kvalitets- och kapacitetsavtal för järnvägsinfrastruktur (på grundval av en öppen övervakning av det nuvarande genomförandet av artikel 6 i direktiv 2001/14/EG ([1])). Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att enträget uppmana medlemsstaterna att genomföra dessa fleråriga finansieringsramar för att garantera järnvägsinfrastrukturförvaltarna finansiell stabilitet för underhålls- och förnyelsebehoven (vilket förutsätter lämplig offentlig finansiering).

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja projekt för en differentierad användning av höghastighetslinjer, exempelvis för lätta godstransporter.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en kartläggning av godståg i EU som är utrustade med satellitnavigation, för att mot denna bakgrund kunna kontrollera den internationella driftskompatibiliteten eller kompatibiliteten mellan dessa system och befintliga tekniker. Parlamentet föreslår även att kommissionen genomför den driftskompatibla satellitnavigationen för nya tåg samt främjar eftermontering på befintliga godståg. Parlamentet stöder införande av bästa metoder inom lastningstekniken, dvs. tekniker som får den intermodala kedjan att fungera från början till slut vid om- och avlastning så att högre effektivitet uppnås i hela branschen.

29. Europaparlamentet betonar behovet av standardisering och förenkling av de administrativa förfarandena inom de myndigheter som arbetar på godstransportmarknaden, samt förenklade tullbestämmelser och tullförfaranden vid gränserna. Parlamentet välkomnar särskilt beslutet att inrätta ett europeiskt sjöfartsområde utan gränser, och uppmanar med kraft kommissionen att be berörda internationella sammanslutningar och organisationer att utveckla ett enda intermodalt fraktdokument.

30. Europaparlamentet betonar att universiteten inte erbjuder någon bra logistikutbildning, och uppmanar medlemsstaterna att ge högsta prioritet till högre utbildning och vidareutbildning inom logistik- och godstransportsektorn.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja projekt och forskning och att arbeta för att standardisera informationsflödet så att uppgifterna om transportslagen blir enhetliga och kan samköras.

32. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att överlämna denna resolution till rådet och kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv nr 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av järnvägsinfrastrukturkapacitet och uttag av infrastrukturavgifter och utfärdande av säkerhetsintyg (EGT L 75, 15.3.2001, s. 29).

Halvtidsöversyn av den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004–2010

P6_TA(2008)0410

Europaparlamentets resolution av den 4 september 2008 om halvtidsöversynen av den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004–2010 (2007/2252(INI))

(2009/C 295 E/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

— med beaktande av kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet samt Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, ”Halvtidsöversyn av den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004–2010” (KOM(2007)0314),

— med beaktande av sin resolution av den 23 februari 2005 om den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004–2010 ([1]),

([1]) EUT C 304 E, 1.12.2005, s. 264.

Torsdag 4 september 2008

— med beaktande av Världshälsoorganisationens (WHO) rapport av den 27 juli 2007, ”Principles for evaluating health risks in children associated with exposure to chemicals” (Principer för bedömning av hälsoriskerna för barn som exponeras för kemiska produkter),

— med beaktande av artiklarna 152 och 174 i EG-fördraget, vars syfte är en hög nivå på skyddet för människors hälsa och miljön,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1350/2007/EG av den 23 oktober 2007 om inrättande av ett andra gemenskapsprogram för åtgärder på hälsoområdet (2008–2013) ([1]),

— med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A6-0260/2008), och av följande skäl:

A. Det är intressant att EU sedan 2003 bygger sin politik för folkhälsoskydd på ett närmare samarbete mellan hälso-, miljö- och forskningsområdena, något som förhoppningsvis kommer att leda till att en konsekvent och integrerad EU-strategi införs i fråga om miljö och hälsa.

B. Inom ramen för sin första handlingsplan – den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004–2010 (KOM(2004)0416) – vidtar EU i dag åtgärder som gäller utveckling av indikatorer, utveckling av integrerad övervakning, insamling och utvärdering av relevanta uppgifter samt utökad forskning. Dessa åtgärder kommer att förbättra förståelsen av sambanden mellan föroreningskällor och hälsoeffekter, men de är uppenbarligen otillräckliga för att minska det växande antalet sjukdomar som är knutna till miljöfaktorer.

C. Det är så gott som omöjligt att göra någon halvtidsöversyn av den nämnda handlingsplanen eftersom den inte har något tydligt, kvantifierbart mål och det dessutom fortfarande är svårt att fastställa den totala budgeten för planen, vilken är klart otillräcklig för att planen ska kunna främjas på ett ändamålsenligt sätt.

D. I hälsoprogrammet (2008–2013) har man framför allt som mål att ta itu med de traditionella faktorer som påverkar hälsan, dvs. kost, tobak, alkohol och narkotika. Därför bör denna handlingsplan (2004–2010) inriktas på vissa nya hot mot hälsan samt de avgörande miljöfaktorer som påverkar människors hälsa, t.ex. kvaliteten på inom- och utomhusluften, elektromagnetisk strålning, nanopartiklar och kemiska ämnen med särskilt farliga egenskaper (ämnen som klassats som cancerogena, mutagena, reproduktionstoxiska eller endokrinstörande) samt hälsorisker till följd av klimatförändringar.

E. Sjukdomar i andningsvägarna kommer på andra plats när det gäller dödsorsak, förekomst, utbredning och kostnader inom EU. Dessa sjukdomar är den vanligaste dödsorsaken bland barn under fem år och de fortsätter att öka, framför allt på grund av föroreningar i utom- och inomhusluften.

F. Luftföroreningar, framför allt sådana som orsakas av fina partiklar och ozon på marknivå, är ett betydande hot mot människors hälsa som påverkar barns utveckling och sänker den förväntade livslängden i EU ([2]).

G. När det gäller frågan om miljö och hälsa i tätorter, särskilt inomhusluftens kvalitet, bör gemenskapen göra mer – samtidigt som subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna respekteras – för att motverka föroreningar inomhus eftersom EU-medborgarna i snitt tillbringar 90 procent av sin tid inomhus.

([1]) EUT L 301, 20.11.2007, s. 3.
([2]) Europas miljö, den fjärde utvärderingen – Europeiska miljöbyrån (10.10.2007).

H. Vid WHO:s ministerkonferenser om miljö och hälsa 2004 och 2007 betonades kopplingarna mellan de komplicerade kombinerade effekterna av kemiska föroreningar och ett visst antal besvär och kroniska sjukdomar, framför allt hos barn. Dessa farhågor tas också upp i de offentliga handlingarna från FN:s miljöprogram (UNEP) och Mellanstatligt forum för kemikaliesäkerhet (IFCS).

I. Det kommer allt fler vetenskapliga bevis på att cancer i urinblåsan, skelettcancer, lungcancer, hudcancer, bröstcancer och andra cancerformer orsakas inte bara av kemiska ämnen, strålning och luftburna partiklar utan också av andra miljöfaktorer.

J. Vid sidan av denna bekymmersamma utveckling i fråga om miljöns inverkan på hälsan har nya sjukdomar eller sjukdomssyndrom uppträtt under de senaste åren, t.ex. multipel kemisk överkänslighet, syndrom knutet till tandamalgam, överkänslighet mot elektromagnetisk strålning, sjuka hus-syndrom eller ADHD hos barn.

K. Försiktighetsprincipen är uttryckligen inskriven i fördraget sedan 1992 och EG-domstolen har vid ett flertal tillfällen förtydligat denna princips innehåll och räckvidd i gemenskapslagstiftningen som en av grundpelarna för gemenskapens politik för att skydda hälsa och miljö ([1]).

L. De kriterier som kommissionen lade fram i sitt meddelande av den 2 februari 2000 om försiktighetsprincipen (KOM(2000)0001) är mycket begränsande och svåra att genomföra i praktiken.

M. Biologisk övervakning av människor är ett viktigt verktyg för att bedöma i vilken grad EU:s befolkning är exponerad för effekter av föroreningar, och Europaparlamentet har vid ett flertal tillfällen upprepat det önskemål om att påskynda införandet av ett program för biologisk övervakning på EU-nivå som förs fram i punkt 3 i resolutionen av den 23 februari 2005 och i slutsatserna från rådets (miljö) möte den 20 december 2007.

N. Det är allmänt erkänt att klimatförändringarna i hög utsträckning kan bidra till att förvärra och öka förekomsten av vissa sjukdomar och att det ökande antalet värmeböljor, översvämningar och skogsbränder, som är de vanligaste naturkatastroferna i EU, kan leda till ytterligare sjukdomar, dålig hygien och dödsfall, samtidigt som det också är känt att åtgärder för att mildra klimatförändringarna har positiva hälsoeffekter.

O. Klimatförändringarna kommer att påverka människors hälsa i betydande omfattning, bland annat genom att påskynda utvecklingen av vissa infektions- och parasitsjukdomar, främst på grund av temperatur- och fuktighetsförändringar och deras inverkan på ekosystem, djur, växter, insekter, parasiter, urdjur, mikrober och virus.

P. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ([2]) och dess särdirektiv innehåller tydliga bestämmelser om bevarande och återställande av rent vatten.

Q. Miljömedicin är en ny medicinsk specialisering som bygger på en universitetsutbildning som ännu är alltför splittrad och ojämn om man jämför olika medlemsstater och som därför bör stödjas och främjas på EU-nivå.

R. Antalet människor som insjuknar på grund av miljöfaktorer ökar och epidemiologiska metoder bör utvecklas för att ta fram en fullständig bild av sjukdomar som helt eller delvis orsakas av miljöfaktorer.

([1]) Dom av den 23 september 2003 i mål C-192/01, kommissionen mot Danmark (REG 2003, s. I-9693), dom av den 7 september 2004 i mål C-127/02, Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee och Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels (REG 2004, s. I-7405).

([2]) EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

Torsdag 4 september 2008

1. Europaparlamentet erkänner de insatser som kommissionen har gett sitt stöd till sedan handlingsplanen lanserades 2004, framför allt när det gäller att förbättra informationskedjan i fråga om miljö och hälsa, integrera och förstärka forskningen inom EU på detta område och samarbeta med specialiserade internationella organisationer som WHO.

2. Europaparlamentet anser emellertid att en sådan handlingsplan i sig innehåller fröet till ett misslyckande eftersom planen endast syftar till att följa den befintliga gemenskapspolitiken, inte bygger på någon förebyggande politik för att minska de sjukdomar som är knutna till miljöfaktorer och inte har något tydligt, kvantifierbart mål.

3. Europaparlamentet framhåller för kommissionen att ett program redan har genomförts inom WHO, genom vilket WHO:s medlemsstater upprättat egna nationella och lokala handlingsplaner om miljö och hälsa med särskilda mål och genomförandeplaner. Parlamentet rekommenderar därför att kommissionen granskar detta WHO-program som en möjlig modell som också kan fungera som en användbar förebild för EU i framtiden.

4. Europaparlamentet beklagar djupt att kommissionen, och mer specifikt dess generaldirektorat för forskning, inte har sett till att det finns tillräcklig finansiering för biologisk övervakning av människor under år 2008 för att införa en sammanhållen strategi för biologisk övervakning i EU, såsom kommissionen lovat medlemsstaterna och Europaparlamentet.

5. Europaparlamentet uppmanar även kommissionen att fram till 2010 uppfylla två avgörande mål som den själv fastställde 2004 och att utforma och genomföra en fungerande kommunikationsstrategi för dessa mål, nämligen dels att öka medborgarnas kännedom om miljöföroreningarna och deras effekter på hälsan, dels att granska och anpassa EU:s politik för att minska riskerna.

6. Europaparlamentet rekommenderar bestämt att kommissionen och medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter i fråga om att förverkliga gemenskapslagstiftningen.

7. Europaparlamentet understryker att man först och främst bör se till sårbara grupper som gravida kvinnor, nyfödda, barn och äldre när miljöfaktorernas hälsopåverkan bedöms.

8. Europaparlamentet kräver att särskild hänsyn tas till sårbara grupper, som är mest mottagliga för föroreningar, genom åtgärder för att minska exponeringen för miljöförorenande ämnen inomhus inom hälso- och sjukvården och i skolor genom tillämpning av sunda förfaranden för att se till att inomhusluften håller en hög kvalitet.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte – på grund av påtryckningar från lobbyister eller regionala och internationella organisationer – försvaga den befintliga lagstiftningen när den ses över.

10. Europaparlamentet påminner om att EU hela tiden måste ha en dynamisk och flexibel inställning till handlingsplanen. Parlamentet anser att det därför är mycket viktigt att inhämta särskild sakkunskap i fråga om miljöns inverkan på hälsan och att detta måste ske på ett öppet, tvärvetenskapligt sätt där alla får möjlighet att uttrycka sig och där allmänhetens misstro gentemot organ och officiella expertkommittéer kan bemötas. Parlamentet framhåller vikten av att förbättra utbildningen av hälsoexperter, framför allt genom utbyte av bästa metoder på gemenskapsnivå.

11. Europaparlamentet understryker att de senaste åren har utmärkts av verkliga framsteg inom miljöpolitiken, t.ex. när det gäller mängden luftföroreningar, förbättrad vattenkvalitet, politiken för insamling och återvinning av avfall, kontroll av kemiska produkter och förbudet mot blyhaltig bensin, men konstaterar samtidigt att EU:s politik fortfarande saknar en övergripande förebyggande strategi och att försiktighetsprincipen inte tillämpas.

12. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att se över de kriterier i dess ovannämnda meddelande som gäller tillämpningen av försiktighetsprincipen mot bakgrund av EG-domstolens rättspraxis, för att se till att en princip för åtgärder och säkerhet som baseras på tillfälliga och proportionerliga åtgärder ligger i grunden för gemenskapens politik för hälsa och miljö.

Torsdag 4 september 2008

13. Europaparlamentet anser att det, i och med att bevisbördan för att visa att en produkt är ofarlig läggs på producenten eller importören, blir möjligt att föra en förebyggande politik i enlighet med vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) och om inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet ([1]), och uppmuntrar kommissionen att utöka denna skyldighet till att gälla gemenskapslagstiftningen för samtliga produkter. Parlamentet anser att ökad användning av djurförsök inom ramen för handlingsplanen bör undvikas och att verkliga ansträngningar bör göras för att utveckla och använda alternativa metoder.

14. Europaparlamentet upprepar sin begäran om att kommissionen så snart som möjligt ska lägga fram konkreta åtgärder om kvaliteten på inomhusluften som garanterar ett gott skydd för säkerhet och hälsa i inomhusmiljöer, särskilt när den ser över rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter ([2]), och att föreslå åtgärder för att öka energieffektiviteten i byggnader samt se till att de kemiska komponenter som ingår i utrustning och byggnader är säkra och oskadliga.

15. I syfte att minska de hälsovådliga miljöeffekterna rekommenderar Europaparlamentet att kommissionen uppmanar medlemsstaterna att genom skattelättnader och/eller andra ekonomiska incitament få marknadsaktörerna intresserade av att förbättra inomhusluften och minska exponeringen för elektromagnetisk strålning i sina byggnader, filialer och kontor.

16. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen ställer upp lämpliga minimikrav för att trygga kvaliteten på inomhusluften i nya byggnader.

17. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen vid fördelningen av enskilt stöd från EU beaktar de stödberättigade projektens inverkan på inomhusluftens kvalitet, exponeringen för elektromagnetisk strålning och hälsosituationen hos särskilt utsatta befolkningsgrupper på samma sätt som miljöskyddskriterierna.

18. Europaparlamentet kräver att miljökvalitetsnormer för prioriterade ämnen i vatten fastställs i enlighet med de senaste vetenskapliga rönen och regelbundet uppdateras med hänsyn till dessa.

19. Europaparlamentet understryker att vissa medlemsstater framgångsrikt har infört mobila analyslaboratorier, s.k. gröna ambulanser, för att snabbt och tillförlitligt kunna fastställa föroreningsnivåerna i offentliga och privata miljöer, och anser att kommissionen skulle kunna främja denna metod hos de medlemsstater som ännu inte börjat använda den för att ingripa direkt på förorenade platser.

20. Europaparlamentet är oroat över avsaknaden av särskilda lagbestämmelser för att se till att konsumentprodukter som innehåller nanopartiklar är säkra och över kommissionens obekymrade inställning till behovet av att se över den rättsliga ramen om användning av nanopartiklar i konsumentprodukter, mot bakgrund av det ökande antalet konsumentprodukter innehållande nanopartiklar som kommer ut på marknaden.

21. Europaparlamentet är allvarligt oroat över den internationella rapporten Bio-Initiative ([3]) om elektromagnetiska fält, som är en sammanfattning av mer än 1 500 undersökningar i ämnet och som i sina slutsatser visar att det finns hälsorisker med strålning från exempelvis mobiltelefoner, UMTS, Wifi, Wimax, Bluetooth och fasta trådlösa telefoner (s.k. Dect-telefoner).

([1]) EUT L 396, 30.12.2006, s. 1, rättelse offentliggjord i EUT L 136, 29.5.2007, s. 3.
([2]) EGT L 40, 11.2.1989, s.12.
([3]) En grupp oberoende forskare publicerade denna rapport den 31 augusti 2007. Närmare uppgifter finns att läsa på Internet: www.bioinitiative.org.

Torsdag 4 september 2008

22. Europaparlamentet konstaterar att de exponeringsgränser för elektromagnetiska fält som har fastställts för allmänheten är föråldrade eftersom de inte har uppdaterats sedan rådets rekommendation 1999/519/EG av den 12 juli 1999 om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält (0–300 GHz) ([1]). Gränserna har uppenbarligen inte heller anpassats till informations- och kommunikationsteknikens utveckling eller till de strängare normer som har införts av t.ex. Belgien, Italien och Österrike, eller med hänsyn till sårbara grupper som gravida kvinnor, nyfödda och barn.

23. Europaparlamentet uppmanar därför rådet att ändra sin rekommendation 1999/519/EG för att beakta bästa praxis på nationell nivå och samtidigt fastställa strängare exponeringsgränser för all utrustning som sänder elektromagnetiska vågor i frekvensintervallet 0,1 MHz-300 GHz.

24. Europaparlamentet ser mycket allvarligt på de många hälsorisker som den globala uppvärmningen orsakar inom EU:s territorium och manar till ett utökat samarbete mellan WHO, nationella tillsynsmyndigheter, kommissionen och Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar för att stärka systemet för tidig varning och på så sätt begränsa klimatförändringarnas negativa effekter på hälsan.

25. Europaparlamentet framhåller att denna handlingsplan skulle vinna på att utvidgas till att omfatta klimatförändringarnas negativa effekter på människors hälsa genom att verkningsfulla anpassningsåtgärder utarbetas på gemenskapsnivå, såsom

— systematiska folkbildningsprogram och medvetenhetshöjande åtgärder,

— integration av anpassningsåtgärder för klimatförändringar med folkhälsostrategier och folkhälsoprogram, såsom smittsamma och icke smittsamma sjukdomar, arbetstagares hälsa och djursjukdomar som utgör en risk för människors hälsa,

— ordentlig övervakning i syfte att upptäcka sjukdomsutbrott på ett tidigt stadium,

— system för tidig varning och respons på hälsoområdet, och

— samordning mellan befintliga nätverk för övervakning av miljödata och nätverk för hälsoövervakning.

26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att på lämpligt sätt ta itu med de nya hot som följer av klimatförändringen, såsom den ökade mängden nya virus och oupptäckta smittämnen, och att därför börja använda den nya teknik som redan finns för bekämpning av smittämnen och som bidrar till att minska både kända och oupptäckta virus och andra blodburna smittämnen.

27. Europaparlamentet beklagar att man i den aktuella kostnads- och nyttoanalysen av ”Två gånger 20 procent till 2020: Europas möjligheter i samband med klimatförändringarna” (KOM(2008)0030) endast tar upp hälsovinsterna med minskade luftföroreningar vid en reduktion av utsläppen av växthusgaser med 20 procent till 2020. Parlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för en konsekvensbedömning snarast undersöka de (underordnade) fördelaktiga hälsoaspekter som uppnås vid olika ambitionsnivåer, i linje med rekommendationen från den internationella panelen för klimatförändringar om inhemska minskningar av utsläppen av växthusgaser med 25, 40 eller 50 procent eller mer till 2020.

28. Med tanke på antalet självmord i EU uppmanar Europaparlamentet kommissionen att ta hänsyn till de allvarliga psykiska hälsoproblemen och att anslå större resurser till att utveckla lämpliga strategier och metoder för förebyggande och terapi.

29. Europaparlamentet upprepar att kommissionen och medlemsstaterna bör stödja WHO:s handlingsplan för barns miljö och hälsa i Europa, främja den både genom EU:s politik och den bilaterala utvecklingspolitiken samt uppmuntra liknande processer utanför WHO-Euro.

([1]) EGT L 199, 30.7.1999, s. 59.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin andra handlingsplan införliva Scale-initiativet (Science, Children, Awareness, Legal instrument, Evaluation) om minskad exponering för föroreningar i den europeiska strategin för miljö och hälsa (KOM(2003)0338).

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, såsom betonas i Lissabonmålen, arbeta fram och tillhandahålla instrument som leder till att nyskapande lösningar utvecklas och främjas för att minimera de stora hälsorisker som miljöfaktorer medför.

32. Europaparlamentet uppmanar rådet att utan dröjsmål fatta beslut om förslaget till ett regelverk för EU:s solidaritetsfond, eftersom parlamentet antog sin ståndpunkt redan den 18 maj 2006 ([1]). Parlamentet anser att det nya regelverket, som tillsammans med andra åtgärder kommer att sänka trösklarna för när EU:s solidaritetsfond träder in, kommer att göra det möjligt att mer effektivt och flexibelt mildra skadorna av naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor. Parlamentet betonar att ett sådant finansieringsinstrument är mycket viktigt, i synnerhet eftersom man tror att naturkatastrofer kommer att bli mer vanligt förekommande i framtiden, delvis på grund av klimatförändringarna.

33. Eftersom små och medelstora företag har en avgörande ekonomisk betydelse i Europa rekommenderar Europaparlamentet att kommissionen ger dessa företag tekniskt stöd som gör det möjligt och hjälper dem att efterleva bindande regelverk för miljö och hälsa samt uppmuntrar dem att göra andra förändringar som är positiva från miljö- och hälsosynpunkt och påverkar företagens verksamhet.

34. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att fram till 2010 och med hänsyn till den ”andra etappen” av handlingsplanen för miljö och hälsa, inrikta sina initiativ mot sårbara befolkningsgrupper och utveckla nya riskbedömningsmetoder som tar hänsyn till barns, gravida kvinnors och äldres särskilda sårbarhet.

35. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att erkänna fördelarna med principerna om förebyggande och försiktighet och att ta fram och använda verktyg som gör det möjligt att förutse och motverka potentiella hot mot miljö och hälsa. Parlamentet rekommenderar att kommissionen beräknar kostnaderna för den andra etappen av denna handlingsplan och ser till att den får tillräcklig finansiering som omfattar ett stort antal praktiska åtgärder i syfte att minska miljöeffekterna på hälsan och genomföra förebyggande åtgärder och försiktighetsåtgärder.

36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och WHO.

([1]) EUT C 297 E, 7.12.2006, s. 331.

Statskupp i Mauretanien

P6_TA(2008)0411

Europaparlamentets resolution av den 4 september 2008 om statskuppen i Mauretanien

(2009/C 295 E/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av de uttalanden som efter statskuppen gjordes av Europaparlamentets talman, rådets ordförandeskap, den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, kommissionen, FN:s säkerhetsråd, Afrikanska unionen (AU), Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas) och Internationella organisationen för fransktalande länder (OIF),

— med beaktande av det andra Mauretanienbesöket sedan statskuppen av Saïd Djinnit, FN:s generalsekreterares särskilde representant för Västafrika,